

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
6.K.29.447/2013/3.
(Régi szám: 6.K.33.276/2012.)

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **dr. Udvari Márton** ügyvéd(cím.) által képviselt **felperes neve** (cím.) a **dr. Honecz Ágnes** elnök által képviselt **Egyenlő Bánásmód Hatóság** (cím.) alperes egyenlő bánásmód tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - melybe a dr. Öörmy Zoltán jogtanácsos által képviselt **alperesi beavatkozó** (cím.) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - meghozta a következő

Ítélet

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra 30.000. (Harmincezer) forint kereseti illetéket.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a beavatkozónak 15.000.(Tizenötezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. április 30-án azért fordult panasszal az alperesi hatósághoz, mert megítélése szerint a **alperesi beavatkozó** a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában a házasságok esetében alkalmazottnál ritkábban, illetve kevésbé részletes formában tesz közzé adatokat. A 2009. évi XXIX. törvény vezette be új családjogi intézményként a bejegyzett élettársi kapcsolatot, melyre nézve a beavatkozó 2009. novemberében lefolytatott telefonbeszélgetés nyomán a felperessel azt közölte, hogy az első adatközlésre 2010. márciusában fog sor kerülni. A későbbiekben a hivatal kidolgozza az e jogintézményre vonatkozó közzétételi rendet, azonban havi rendszerességű adatközlésre e tárgykörben az adatok alacsony száma miatt nem fog sor kerülni.

A felperes kifogásolta, hogy bár 2010. március 23-án megjelentek az előző évre vonatkozó népmozgalmi adatok, ugyanakkor sem a ... című kiadványhoz mellékelt táblázatokban, sem a ... idősoros éves adatközlésében, sem a ... évközi adatközléseiben, sem a havi gyorstájékoztatóban nem jelennek meg bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésére vonatkozó adatok.

A panaszos álláspontja szerint a **alperesi beavatkozó** által alkalmazott közzétételi rend megerősíti az azonos nemű párok láthatatlanságát, megnehezíti az érintett civil szervezetek, közpolitikai döntéshozók és a média számára, hogy rendszeresen frissülő információval rendelkezzenek a bejegyzett élettársi kapcsolatok számáról. A felperes megítélése szerint az

alacsony esetszám és a múltbeli (összevethető) adatok hiánya lehet akadály a trendek megállapításának, de a bejegyzett élettársi kapcsolatok pusztán számának közlése esetében ilyen probléma nem áll fenn, ugyanis a statisztikák alapja az anyakönyvvezetők által kitöltött adatlap. Az sem sértené az érintettek személyes adatokhoz fűződő jogát, ha egyetlen párról lenne szó, hiszen az érintettek nem beazonosíthatóak. Mivel a **alperesi beavatkozó** gyakorlatának nincs tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka, ebből következőleg a beavatkozó közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósít meg az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: **Ebktv.**) 8. § m) pontja szerinti, szexuális irányultságra vonatkozó tulajdonság tekintetében. Az eltérő bánásmód abban áll, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában a házasságok esetében alkalmazottnál ritkábban, illetve kevésbé részletes formában tesz közzé adatokat a **alperesi beavatkozó**. A hátrány az ... emberek, mint szexuális kisebbség láthatatlansága.

A hatósági eljárás megindítását követően az alperes beszerezte a beavatkozó nyilatkozatát, azonban ezt követően a felek között hosszú hónapokig tartó egyeztetések zajlottak, ugyanakkor 2011. július 19-én arról nyilatkozott a felperesi társaság képviselője, hogy a panasz nem vált okafogyottá, 2010. szeptembere óta nem volt egyeztetés. 2012. augusztus 1-jén a társaság ügyvivője maga is indítványozta az eljárás folytatását.

Az eljárásban a **alperesi beavatkozó** 2012. augusztus 17-én akként nyilatkozott, hogy álláspontja szerint az általa alkalmazott eddigi adatközlések biztosítják az egyenlő elbánás gyakorlatát, eleget tesznek a hazai és nemzetközi jogszabályoknak. A beavatkozó megítélése szerint a felperes azt kifogásolja az eljárás folyamán, hogy miért nem havi gyakorisággal jelennek meg tájékoztató adatok a bejegyzett élettársi kapcsolatokról. A **alperesi beavatkozó** álláspontja szerint a publikálás gyakoriságának oka tisztán szakmai jellegű. A népmozgalmi górcsók tájékoztató célja, hogy az ország népességét leginkább meghatározó, jelentősebb esetszámú népmozgalmi jelenségek (házasságkötés, élve születés, halálozás, csecsemőhalálozás) legfrissebb havi adatairól adjon információt. Azon események (például válás, vándorlás), amelyeknek havi gyakorisággal nincs releváns információ tartalma, a bejegyzett élettársi kapcsolatokhoz hasonlóan nem szerepelnek a górcsók tájékoztatóban, ugyanakkor más kiadványokban közlik azokat. A beavatkozó hajlandóságot mutatott arra, hogy a tendenciában történő elmozdulás esetén felülvizsgálja az eddigi gyakorlatot.

Az alperes **2012. szeptember 5-én kelt EBH/676/2012/5. számú határozatával** a felperesi kérelmet elutasította.

A hatóság kiemelte, hogy eljárása során azt vizsgálta, hogy van-e olyan ésszerű indok, amely alkalmas arra, hogy az eljárás alá vont kimentse magát és megindokolható legyen, hogy azért nem sértette az egyenlő bánásmód követelményét, mert eljárásának a tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő indoka van.

Az alperes ésszerű indokként fogadta el a beavatkozó azon előadását, mely szerint a bejegyzett élettársi kapcsolat jogintézményének bevezetését követően kétséget nélkülözve megteremtette a szükséges intézkedéseket, különböző formákban - szövegesen és táblázatban - a nagy nyilvánosság számára is elérhető módon publikálta az adatokat. Figyelembe kellett venni az eljárás alá vont hivatkozását a statisztika feladatára és céljára vonatkozóan, különös

tekintettel arra, hogy a statisztika tömegesen előforduló jelenségek egyedeire nézve gyűjti az információkat. Ésszerű indokként fogadta el a hatóság azt is, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatokra nézve megjeleníthető adatok száma csekély, ez nem indokolja a havi gyakorisággal történő közzétételt. Az eljárás alá vont javára értékelendő, hogy nem zárkózik el a jövőben változtatni a gyakorlatán, amennyiben e jogintézmény tendenciájában elmozdulás történik. Mindezek miatt a **alperesi beavatkozó** által folytatott gyakorlat nem sértette az ... közösséghez tartozók egyenlő bánásmódhoz való jogát.

A felperes keresetében indítványozta az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését.

A panaszos megítélése szerint eljárási jogszabálysértésnek minősíthető az ügyben, hogy nem volt alkalma nyilatkozni az eljárás alá vont utolsó beadványára, jóllehet e reakálás a végkifejletet alapvetően befolyásolta volna. Mindezzel megsértette a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 50. §-ában előírt tényállás tisztázási kötelezettségét, de ügyféli jogait a **Ket.** 51. §-ában foglaltakkal szemben is csorbította. A felperes kiemelte, hogy nem alapos az esemény számosságára vonatkozó kimentési ok, hiszen a **alperesi beavatkozó** jelenleg is számos olyan eseményről tesz közzé havi rendszerességgel adatot, amelyek száma elmarad a bejegyzett élettársi kapcsolatok számától (utas hibájával előidézett személyi sérüléses közúti közlekedési balesetek, negyedéves rendszerességgel a munkavállalói résztulajdonosi programok száma, legálisan érkezett menekültek száma). A felperes hangsúlyozta, hogy további problémát jelent, hogy még az éves összegző adatok sem jelennek meg a ... rendszerben. A **alperesi beavatkozó** által hivatkozott kiadványok jelentős része az interneten nem, csak nyomtatásban, térítés ellenében szerezhető be.

Az alperes érdemi nyilatkozatában a kereset elutasítását indítványozta.

A hatóság kiemelte, hogy 2012. augusztus 28-án átvette a felperes a **alperesi beavatkozó** eljárásban előterjesztett legutolsó beadványát, a határozat postára adása 2012. szeptember 6-án történt, a két időpont között külön erre irányuló felhívás nélkül is észrevételeket tehetett volna a panaszos. Az alperes úgy vélte, hogy végig olyan magatartást tanúsított a felperes, amely mellőzte a hatósággal történő együttműködést, ezért is lehetett alappal feltételezni, hogy a **alperesi beavatkozó** beadványára külön nem kíván érdemben reagálni az ügyfél. Az ügy megítélésekor az alperes a 2010. április 30-án írt kérelemben foglaltakból indult ki, amelynek első oldalán a felperes kizárólag a házasságkötések kapcsán publikált adatokra hivatkozik. A kérelem nyomán továbbá azt lehetett elemezni, hogy **alperesi beavatkozó** által a bejegyzett élettársi kapcsolatokra nézve közzétett adatok eredményezhették-e az ... emberek láthatatlanná válását a nyilvánosság előtt. Az éves adatközléssel összefüggésben az alperes előadta, hogy a beavatkozó egyértelműen nyilatkozott arról az eljárásban, hogy csak a havi adatközlést nem tartja értelmezhetőnek.

A beavatkozó a tárgyaláson előterjesztett nyilatkozatában mindenben csatlakozott az alperes által előadottakhoz, pernyertesség esetére perköltséget kért.

A beavatkozó ismételten hangsúlyozta szakmai függetlenségét, előadta, hogy a szakmailag releváns adatokat kötelessége közzétenni. A házasságkötések száma mintegy 35.000, ehhez képest a bejegyzett élettársi kapcsolatok száma 2012-ben 41 volt, a tendencia csökkenő, így ez sem indokolja, hogy az adatközlési politikán e körben változtatni kellene. A beavatkozó

kiemelte, hogy az internetes rendszerben fellelhető adatbázisok közül csak az egyik a ... rendszer, emellett más táblázatok is megtalálhatók és ezek között szerepel a bejegyzett élettársi kapcsolatokra vonatkozó információ.

A kereset nem megalapozott.

A bíróság az alperesi határozatot a **Ket.** 109. §-a, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: **Pp.**) 324. § (2) bekezdésének a) pontja és a 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, továbbá a közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

Az **Ebktv.** alapján egyes személyeket (vagy azok csoportját) akkor illeti meg a védelem az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével szemben, ha a jogsértés (hátrány) a 8. §-ban meghatározott tulajdonsággal összefüggésben következett be.

Az **Ebktv. 8. §-a** alapján közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt

- a) neme,
- b) faji hovatartozása,
- c) bőrszíne,
- d) nemzetisége,
- e) nemzeti vagy etnikai kisebbséghez való tartozása,
- f) anyanyelve,
- g) fogyatékosága,
- h) egészségi állapota,
- i) vallási vagy világnézeti meggyőződése,
- j) politikai vagy más véleménye,
- k) családi állapota,
- l) anyasága (terhessége) vagy apasága,
- m) szexuális irányultsága,**
- n) nemi identitása,
- o) életkora,
- p) társadalmi származása,
- q) vagyoni helyzete,
- r) foglalkoztatási jogviszonyának vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyának részmunkaidős jellege, illetve határozott időtartama,
- s) érdekképviselőhez való tartozása,
- t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül más, összehasonlítható helyzetben levő személyhez vagy csoporthoz képest kedvezőtlenebb bánásmódban.

Az **Ebktv. 19. §-a** alapján az egyenlő bánásmód követelményének megsértése esetén indított eljárásokban a fordított bizonyítási teher elve érvényesül:

Az **Ebktv. 19. § (1) bekezdése** szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásokban a jogsérelmet szenvedett félnek vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosultnak kell **valószínűsítene**, hogy

a) a jogsérelmet szenvedő személyt vagy csoportot **hátrány érte** vagy - közérdekű igényérvényesítés esetén - ennek közvetlen veszélye fenyeget, **és**

b) a jogsérelmet szenvedő személy vagy csoport a jogsértéskor - ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint - **rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal.**

Ugyanezen jogszabályhely **(2) bekezdése** alapján az (1) bekezdésben foglaltak valószínűsítése esetén a másik felet terheli annak **bizonyítása**, hogy

a) a jogsérelmet szenvedett fél vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosult által valószínűsített körülmények nem álltak fenn, vagy

b) az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében nem volt köteles megtartani.

I.

Az eljárásjogi kifogásokra vonatkozó bírósági álláspont

A felperes keresetlevelében sérelmezte, hogy a Ket. 50. §-ában előírt tényállás tisztázási kötelezettségét megsértve a hatóság lényeges ügyféli nyilatkozatot nem kért be, hiszen a panaszosnak nem volt módja a beavatkozó eljárásban legutoljára benyújtott beadványára reagálni. Mindezzel a közigazgatási szerv alapvető eljárási jogokat is sértett, mert ügyfélként az eljárás során nyilatkozatot nem tehetett a felperes, a Ket. 51. § (1) bekezdésébe ütköző módon.

A **Ket. 50. § (1) bekezdése** értelmében a hatóság köteles a *döntéshozatalhoz szükséges* tényállást tisztázni, ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A **Ket. 51. § (1) bekezdése** szerint az ügyfélnek *joga van* ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

A **Ket. 51. § (2) bekezdése** alapján *ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi*, a hatóság az ügyfelet a kérelmére indult eljárásban nyilatkozattételre hívhatja fel.

Figyelemmel arra, hogy a felperes keresetében kizárólag a fenti eljárási jogszabálysértéseket részletezte, ezért a bíróság a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján e fenti normák betartását vizsgálta.

A Ket. - fentebb idézett - 51. § (1) bekezdéséből következőleg a nyilatkozattétel joga az ügyfél részéről pusztán egy **lehetőség**, de nem kötelező jellegű eljárási cselekmény. Mind az eljárás megindítója (a panaszos), mind az eljárás alá vont - mint ügyfél - dönthet akként, hogy az eljárás során nyilatkozatot tesz és ezzel segíti a tényállás felderítését, azonban ha nyilatkozatot nem tesz, a hatóság a Ket. 51. § (2) bekezdése alapján a rendelkezésre álló adatok alapján dönt. Nincs olyan jogszabály, amely kötelezővé tenné az eljáró közigazgatási szerv számára, hogy bármelyik ügyféltől beérkező beadvány nyomán a másik felet

nyilatkozattételre hívja fel. A Ket. 51. § (2) bekezdése akként fogalmaz, hogy nyilatkozattételre akkor hívható fel az eljárás szereplője, **ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi**. Figyelemmel arra, hogy az eljárás kezdetén jogi képviselővel eljáró felperes panaszbeadványa kellően részletes volt, valamint a felek között hosszú ideig egyeztetés zajlott a hatósági eljárásban, a beavatkozó is több ízben nyilatkozott, a bíróság megítélése szerint az alperes helytállóan mérlegelte úgy a rendelkezésre álló adatokat, hogy a tényállás kellően tisztázott, a beavatkozó ügyben benyújtott legutolsó dokumentuma nyomán sem szükséges a tényállás kiegészítése, ezért határozattal lezárható az ügy. A bíróság elfogadta az alperes tárgyaláson kifejtett azon érvelését, mely szerint - az előzményekre is figyelemmel - a beavatkozó beadványának átvétele és a határozat meghozatala között rendelkezésre álló nyolc nap elegendőnek bizonyult volna arra, hogy a felperes külön erre irányuló felhívás nélkül is nyilatkozatot tegyen a hatósági eljárásban. A bíróság felhívja arra a figyelmet, hogy a felperes által szintén felhívott Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében a hatóság a **döntéshozatalhoz szükséges körben** köteles a tényállást tisztázni, ha úgy véli, hogy ehhez elegendőek a rendelkezésre álló adatok, további bizonyítási eljárás lefolytatására nincs szükség.

Mindezek alapján a bíróság úgy ítélte meg, hogy a keresetlevélben idézett jogszabályi rendelkezéseket a hatóság nem sértette meg, döntése eljárásjogi szempontból megalapozott volt.

II.

Az ügy érdemére vonatkozó bírósági álláspont

Az Ebktv. rendszere ismeri az általános, valamint a speciális kimentési okokat is. Ezen esetekben a különbségtétel a törvényalkotó által meghatározott elfogadható okokon alapul, ezért a különbségtétel nem minősül jogellenesnek.

Az **Ebktv. 7. § (2) bekezdés a) pontja értelmében** ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos.

Ugyanezen jogi norma **b) pontja** szerint nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét az a rendelkezés sem, amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

A felperes a hatósági eljárást megindító kérelme 9. pontjában azért kérte az alperestől az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megállapítását, mert megítélése szerint a **alperesi beavatkozó** azzal, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában a házasságok esetében alkalmazottnál *ritkábban*, illetve *kevésbé részletes formában* tesz közzé adatokat, megsértette az egyenlő bánásmód követelményét.

A perben tartott tárgyaláson felmerült a felperesi jogi képviselő részéről, hogy az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) pontjában rögzített mérlegelést kellett volna elvégeznie az alperesnek,

hiszen a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében rögzített közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapvető joga sérült.

A bíróság - az alperessel megegyezően - kiemeli, hogy a felperes a hatósági eljárást megindító beadványának 5. oldalán még azt állította, hogy jelen ügyben **nem lehet hivatkozni** az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) pontjára, de megítélése szerint az ugyanezen jogszabályhely b) pontja sem alkalmazható, mert a **alperesi beavatkozó** gyakorlatának nincs tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka.

A bíróság megítélése szerint az alperes csak akkor vizsgálhatta volna esetlegesen a hatósági eljárásban a közérdekű adatok megismeréséhez való jog sérelmét, ha erre az ügyfél a közigazgatási eljárásban hivatkozott volna. A felperes azonban nem utalt arra az alapeljárásban előterjesztett kérelmeiben, hogy bármely alapvető jogát korlátozta volna a **alperesi beavatkozó**, és ez alapján az eljárás alá vontnak kellene azt igazolnia, hogy másik alapvető jog érvényesülése érdekében korlátozta a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot.

A felperes kérelme - a fentebb idézett - 9. pontból kitűnően nem valamely alapvető jogának sérelmét kifogásolta, hanem azt, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatok tekintetében az adatokat a házasságok esetében alkalmazottnál **ritkábban** teszi közzé a beavatkozó (ezzel láthatatlanná téve az általa képviselt csoportot). A felperes tehát nem állította, hogy valamely közérdekű adatot (a bejegyzett élettársi kapcsolatok számát) nem ismerhetett volna meg, csupán azt állította, hogy az adatközlés **gyakoriságával** és **részletességével** összefüggően problematikus az eljárás alá vont magatartása.

A bíróság álláspontja szerint amennyiben a felperes közérdekű adatok megismeréséhez való jogát akadályozta volna az eljárás alá vont, abban az esetben az információs önrendelkezéssről és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény rendelkezései szerint kellett volna eljárni, az adatkezelőtől akár szóban, akár írásban vagy elektronikus úton is lehet adatot igényelni. Amennyiben a válaszadás elmaradna, úgy az érintett választása szerint a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatósághoz, de a bírósághoz is fordulhat.

A fentiek alapján a bíróság álláspontja szerint az alperesi hatóság helytállóan végezte el a **alperesi beavatkozó** gyakorlatának **Ebktv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában** foglalt szempontok szerinti elemzését. Azt kellene vizsgálnia mind a hatóságnak, mind a bíróságnak, hogy van-e tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka annak, hogy a házasságkötésre vonatkozó adatokhoz képest ritkábban jelennek meg a statisztikai adatok között a bejegyzett élettársi kapcsolatra vonatkozó információk.

A rendelkezésre álló közigazgatási iratokból megállapítható, hogy a beavatkozó már **2010. május 31-én** benyújtott beadványában jelezte, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolattal összefüggésben az erre vonatkozó törvény hatályba lépését követően gyakorlatilag azonnal hozzálátott az adatgyűjtési rendszer kialakításához, a programok átdolgozásához és több kérdőív módosításához. Ekkor még azt jelezte az eljárás alá vont, hogy „*meg kell*

*határoznunk a bejegyzett élettársi kapcsolatra vonatkozó adatok publikálásának gyakoriságát, részletezettségét, úgy, hogy ezek beleilleszkedjenek a **alperesi beavatkozó** által már kialakított tájékoztatási rendszerbe".* A beavatkozó elismerte az „asszimmetriát” a házasságok és a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában, annak okát a jogintézmény közelmúltbeli bevezetésében és a **alperesi beavatkozó** által alkalmazott módszertanban, az ilyen adatközlések időbeli ütemezésében találta meg.

A beavatkozó úgy tette meg a hatósági eljárásban utolsó nyilatkozatát **2012. augusztus 27-én**, hogy előtte több ízben egyeztetett a bejegyzett élettársi kapcsolatok vonatkozásában, többek között a felperesi társasággal. E dokumentum 2. oldalán az eljárás alá vont utal a *2010. június 24-én, szeptember 30-án, valamint 2011. október 5-én tartott megbeszélésekre.* A **alperesi beavatkozó** kiemelte, hogy többek között a ..., a ... és a ... elnevezésű kiadványaiban is helyett kapott a téma megjelenítése. Annak, hogy nem havi gyakorisággal megjelenő tájékoztatási forma a bejegyzett élettársi kapcsolatokról szóló információs szolgáltatás, oka a házasság és a bejegyzett élettársi kapcsolat eltérő időbelisége, valamint az esetszámok jelentős nagyságrendbeli különbsége.

A bíróság megítélése szerint elfogadható az a beavatkozó érvelés, mely szerint a népmozgalmi gyors tájékoztató célja, hogy az ország népességét leginkább meghatározó, jelentősebb esetszámú népmozgalmi jelenségek (házasságkötés, élve születés, halálozás, csecsemő halálozás) legfrissebb havi adatairól, azoknak az előző évhez viszonyított változásáról adjon információt. A beavatkozó beadványából kiderül, hogy **azon eseményekről sincs gyors tájékoztatói jelentés - a bejegyzett élettársi kapcsolatokhoz hasonlóan -**, amelyeknek havi gyakorisággal statisztikai szempontból nincs releváns információtartalma: például válás, vándorlás.

A bíróság hangsúlyozza, hogy a perben tartott tárgyaláson az alperes képviselője kiemelte, hogy a **alperesi beavatkozó** adatbázisainak csak egyik részét képezi a Stadat rendszer, azonban más elektronikus táblázatokban is rendelkezésre állnak információk mind a 2010., mind a 2011., mind a 2012. évre vonatkozólag a bejegyzett élettársi kapcsolat jogintézményével összefüggésben.

Az alperes a fentiekre tekintettel helytállóan állapította meg, hogy a megkülönböztetés jogszerű volt, annak tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka volt, figyelemmel a statisztikai módszertanra és a bejegyzett élettársi kapcsolatokra nézve megjelenítendő adatok csekély számára.

Mindezek alapján a bíróság - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 339. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkező rész szerint határozott.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése szerint meghatározott mértékű illeték megfizetésére való kötelezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

A pernyertes beavatkozó költségeinek megtérítésére a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles, összegét a bíróság mérlegeléssel állapította meg, a bírósági eljárásban

megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (1) és (3) bekezdése alapján.

Az alperes perköltséget nem igényelt, ezért erről a bíróság a Pp. 78. (2) bekezdése alapján mellőzte a döntéshozatalt.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

, 2013. április 2.

dr. Nagy Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: